

РЕШЕНИЕ

№ 6178

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11519** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Д. С. срещу решение № 4008 от 03.09.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 11785/2023 г. на СРС, НО, 21-ви състав, с което е потвърдено НП № 8271/21.07.2023 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ (АРОК) при Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) – [населено място], с което на касатора, на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лева за извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 3 от ЗДвП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройство (Наредба № 11/2001 г.).

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на решението поради липсата на отразяване в АУАН и НП дали управляваното от жалбоподателя ППС е с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване и с каква допустима максимална маса. Пропускът в отразяването на елементи от фактическия състав на вмененото нарушение е възпрепятствало жалбоподателя адекватно да организира

защитата си. На следващо място изтъква, че в случая нарушението е следвало да бъде квалифицирано като такова по чл.53, ал.1, т.2 вр. чл.26, ал.2, т.1 б.“а“ ЗП. Поддържа и, че размерът на наложеното наказание не е съобразен с обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път. Позовава се на съдебна практика, която прилага към касационната жалба. Изразява искане за отмяна на решението на районния съд, като вместо него съдът постанови друго решение, с което да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Р., който поддържа касационната жалба, а по същество моли оспореното решение да бъде отменено по съображения, изложени в жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., чрез процесуалния си представител юрк. Н., е депозирал писмено становище по касационната жалба, с което я оспорва като неоснователна, като излага подробни съображения за това. В становището и в съдебно заседание изразява искане решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя като краен резултат.

От фактическа страна е прието в оспореното решение, че на 21.06.2023 г. около 12: 00 ч. на път П-18, км 35, в посока [населено място] – [населено място], жалбоподателят бил установен да управлява и да извършва превоз на товари с МПС с пет оси – МПС с две оси с две управляеми оси. При проверка било установено, че водачът извършва превоз на фракция, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (разрешително) съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/ или тежки пътни превозни средства (Наредбата). При измерено разстояние между осите 1. 36 м. сумата от натоварването на ос на тройната ос на ППС (полуремаркетото) е 27.400 т. при максимално допустимо натоварване на оста 24 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3 б. „б“ от Наредбата, като превишаването е с 3.400 т. Бил съставен протокол за измерване № 0000048 от 21.06.2023 г. Бил съставен АУАН № 0009851 от 21.06.2023 г. за нарушение

на член 139, ал.1, т.2, пр.3 от ЗДвП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Въз основа на АУАН било издадено НП № 8271/21.07.2023 г., в което била възприета идентична с АУАН обстановка, поради което на жалбоподателя на основание чл. 177, ал. 3, т. 1 пр. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв.

Въз основана събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка относно приетото за извършено нарушение.

Това нарушение изпълва състава на записаната от АНО правна норма на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл.3 от ЗДвП и ангажира отговорността по чл. 177, ал. 3, т.1, пр.3 от ЗДвП.

Нормите за маса, размери и натоварване на ос, както и реда за движение на ППС - след заплащане на такса, са определени от Наредба № 11/03.07.2001 г., издадена от Министъра на регионалното развитие и благоустройството за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Управляваният от касатора състав от ППС има натоварване на тройната ос на полуремаркетото от 27.400 т., което надвишава посоченото максимално допустимо такова в чл. 7, ал. 1, т. 3 б. „б“ от Наредбата на М. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Според § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 11/03.07.2001 г., „неделим товар“ е товар, който не може да се дели на две и повече части с оглед на неговото превозване, тъй като това деление би довело до излишни разходи или би породило риск от нанасяне на вреди и който поради своите размери или маса не може да бъде превозван от моторно превозно средство, ремарке, автовлак или съчленено ППС, което да отговаря изцяло на изискванията на наредбата. Превозвания товар, в настоящия случай (фракция) може да бъде „разглобен на части“ без това деление да доведе до излишни разходи или да породи риск от нанасяне на вреди, съответно да бъде превозен в рамките на общественото ползване на пътищата с превозно средство, ремарке, съчленено ППС, което да отговаря изцяло на изискванията на Наредбата. Във всички случаи, в които разрешение не се следва поради наличие на възможност конкретен товар да бъде разделен и превозен на части, така че ППС, с което превозът се извършва да не надвишава нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, е налице изрична забрана за превоз на този товар по начин, по който със същия конкретното ППС ще бъде претоварено, съответно извънгабаритно - тежко, по смисъла на чл. 3 във вр. с чл. 6 и чл. 7 от Наредба № 11/03.07.2001 г. Правилен е изводът на въззивния съд и на АНО, че в случая са неприложими нормите на чл.8, ал.1 и ал.5 от Наредба № 11/03.07.2001 г.

На следващо място правилен е изводът на въззивния съд, че процесната електронна мобилна взна с неавтоматично действие, с която е извършено измерването, отговаря на нормативните изисквания чл.23 и сл. от ЗИ и издадената по чл.28 от същия Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, и е преминала текуща метрологична проверка.

Налице са доказателства, че процесното ППС е с пневматично окачване, съобразно вписаните в свидетелството за регистрация характеристики, с които касаторът като професионален водач е наясно. Поради това неотразяването на вида окачване в АУАН и НП не е довело до невъзможност у последния да разбере вмененото му административно нарушение, след като стойностите на допустимото максимално

натоварване на ос по чл. 7, ал. 1 от Наредбата за тези ППС се отнасят за всички пътища.

Чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредбата урежда правомощието на съответните служители към А. да спират и проверяват спрелите и навлезли в обхвата на пътя и ограничителната линия извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, както и съставят акт на водача, когато при проверката се установи, че движението се извършва без разрешително. Предвид изложеното, компетентността на актосъставителя и АНО в случая е налична с оглед приетите по делото заповеди на председателя на управителния съвет на А. № РД-11-246/31.03.2022 г. и № РД-11-247/31.03.2022 г.

При това положение изведените в АУАН и НП правни квалификации са съответни на фактите по случая. Административнонаказателната отговорност в настоящия случай - за движението на извънгабаритно - тежко ППС, в нарушение на забраната по чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, в хипотеза, в която разрешение за движение в рамките на специалното ползване на пътищата не следва да бъде издавано, поради наличие на възможност конкретен товар да бъде разделен и превозен на части, така че ППС, с което превозът се извършва да не надвишава нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, следва да бъде реализирана чл. 177, ал. 3 от ЗДвП.

В тази връзка не се споделят доводите на касатора за реализиран състав на нарушение по чл.53, ал.1, т.2 вр. чл.26, ал.2, т.1 б.“а“ ЗП, тъй като същият ще е налице ако движението на извънгабаритно ППС се извършва без необходимото разрешение по чл. 8, ал. 2 от Наредбата № 11/03.07.2001 г. а именно – движение на извънгабаритни и тежки превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Движението на ППС с посочените в случая характеристики е разрешено по силата на закона при изпълнение на изискването за заплащане на пътна такса и за него не се изисква издаване на разрешително. Съответно това движение, макар и при незаплатени пътни такси, не може да осъществи състава на нарушението по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, чийто елемент от обективна страна е именно – липсата на такова разрешително, издадено от собственика на пътя или администрацията, която го управлява.

Чл.177, ал.3 ЗДвП предвижда налагане на административно наказание глоба от 500 лв. до 3 000 лв. за управление на ППС, което алтернативно има размери, маса или натоварване на ос, надвишаващи нормите, определени от министъра на регионалното развитие, без да е спазен установения за това ред. Настоящият касационен състав приема, че при липсата на доказателства за други извършени нарушения от настоящия касатор наложеното наказание е несправедливо и размерът на същото следва да бъде

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, на ответника по жалба следва да се присъдят разноски за касационната инстанция в размер на 80 лева, определено съобразно предвиденото в чл.63д, ал.5 ЗАНН по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредба за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4008/03.09.2024 г. по НАХД № 11785/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 8271/21.07.2023 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 8271/21.07.2023 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ като НАМАЛЯВА наложеното на Б. Д. С., с ЕГН [ЕГН] административно наказание глоба от 1 500 лева на 500 лева.

ОСЪЖДА Б. Д. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], обл. К., да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата 80 лв. (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.